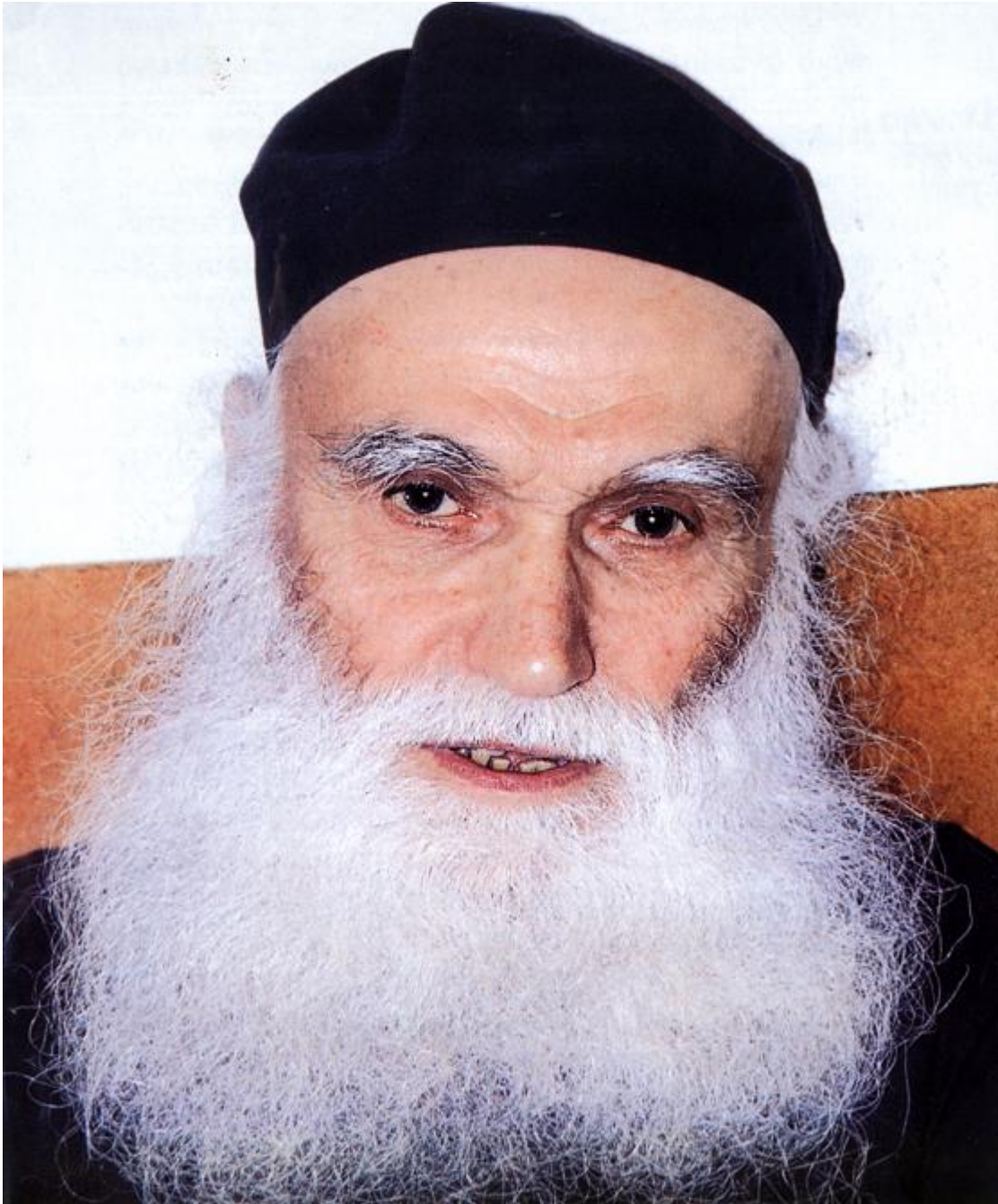

Αισθανόμουν ότι ήσαν νεκροί.

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Εφραίμ Κατουνακιώτης

Εγώ μνημόνευα τον παππού μου, ο οποίος ήτο ιερέυς.

Τότε ήμασταν ζηλωταί· πριν λάβουμε τις πληροφορίες.

Δεν τον μνημονεύαμε εις την λειτουργία, διότι ήτο νεοημερολογίτης. Του έκανα πολλά κομποσχοίνια, και παρακαλούσα τον Θεό λέγοντας: «Κύριε, τόσες λειτουργίες σου έκανε, τόσες εξομολογήσεις κλπ., ελέησον αυτόν». Τούτο έπραττα

επί καιρόν.

Ένα βράδυ τον είδα εις τον ύπνο μου (όραμα· ήτο αποκάλυψις Θεού), να με φιλεί, και να μου λέει: Ευχαριστώ, παιδί μου· τώρα βρίσκομαι σε καλύτερη θέση!» Τότε βλέπω και την γιαγιά μου, να με πιάνει από το χέρι και να μου λέει: «Παιδί μου, προσευχήσου και για μένα, ίνα πάω εκεί που είναι και ο παππούς σου τώρα». Ήταν ολοζώντανο αυτό που έβλεπα. Αισθανόμουν ότι ήσαν νεκροί.

Πηγή: Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης, Έκδοση Ι. Ησυχαστηρίου «Άγιος Εφραίμ» Κατουνάκια Αγίου Όρους, Α' έκδοση 2000.